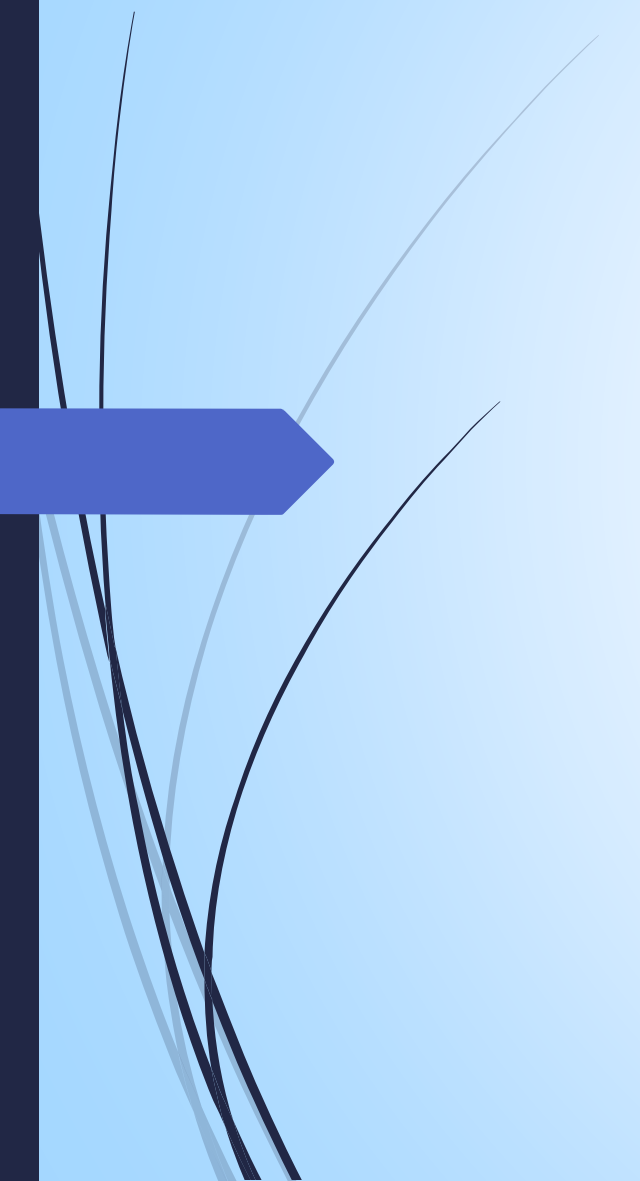

CUBUL SURPRIZELOR

*Profesor pentru învățământ primar,
Busuioc Elena-Alina*

CUBUL SURPRIZELOR

Resurse: 28 elevi împărțiți în 6 grupe; povestea „Șoricelul Sibil”, cub din carton, coli de carton colorate, carioci și markere

Metode și procedee: povestirea, explicația, exercițiu, brainstorming, explozia stelară

Desfășurarea activității: Elevii vor fi grupați în 6 grupe a câte 4-5 elevi. Se va citi povestea Șoricelul Sibil pentru a se face introducerea spre tema supusă discuției. Pe fețele unui cub se vor regăsi sarcini de lucru pentru fiecare grupă. Rostogolind cubul, fiecare grupă va primi câte o sarcină de lucru referitoare la emoția de bază - mirarea.

Sarcinile de pe fețele cubului:

- ❖ Realizează un afiș prin care să redai MIRAREA.
- ❖ Ce ai pune în Borcanul surprizelor frumoase?
- ❖ Confectionează un termometru din hârtie colorată, indicând situațiile în care ai fost surprins de ceva/cineva.
- ❖ Realizează un interviu cu un coleg.
- ❖ Compune ghicitori/poezii despre MIRARE.
- ❖ Identifică momentele când ai fost luat prin surprindere - Copacul cu surprize.

Referințe științifice:

Ștefan, D. (coord.)(2014) – Detectivul de emoții, Editura EDU, Târgu-Mureș

<https://opovestemagica.ro>

ȘORICELUL SIBIL

(adaptare)

Într-o dimineață, când fugea spre Școală prin Pădure, șoricelul Sibil a auzit niște șoapte:

– Sibil ... Sibil ...

– Parcă mi-am auzit numele! Sibil s-a uitat de jur împrejur foarte uimit.

Mirat, Sibil a privit întrebător înspre Copaci iar Copacii au privit înspre Sibil: „Oare cine?!” Apoi a privit spre frunze și frunzele au întrebat surprinse: „Oare cine?!”

– Eu te-am strigat! i-a zâmbit Zâna Pădurii, cocoțată pe pălăria unei ciuperci.

Îi zâmbea atât de frumos, încât Sibil, s-a apropiat încet.

– Văd că te pricepi la alergat, i-a spus Zâna! Ar trebui să mergi mai încet și să te uiți în jurul tău! Vei fi surprins câte minunății vei descoperi!

Sibil o asculta cu atenție. Pădurea asculta odată cu el.

– E ca și cum privirea ta ar fi o baghetă magică, doar oprește-te și uită-te în jur! Ce vezi? Ce simți? Ce miroși? Ce auzi? Mica Zână s-a făcut apoi nevăzută.

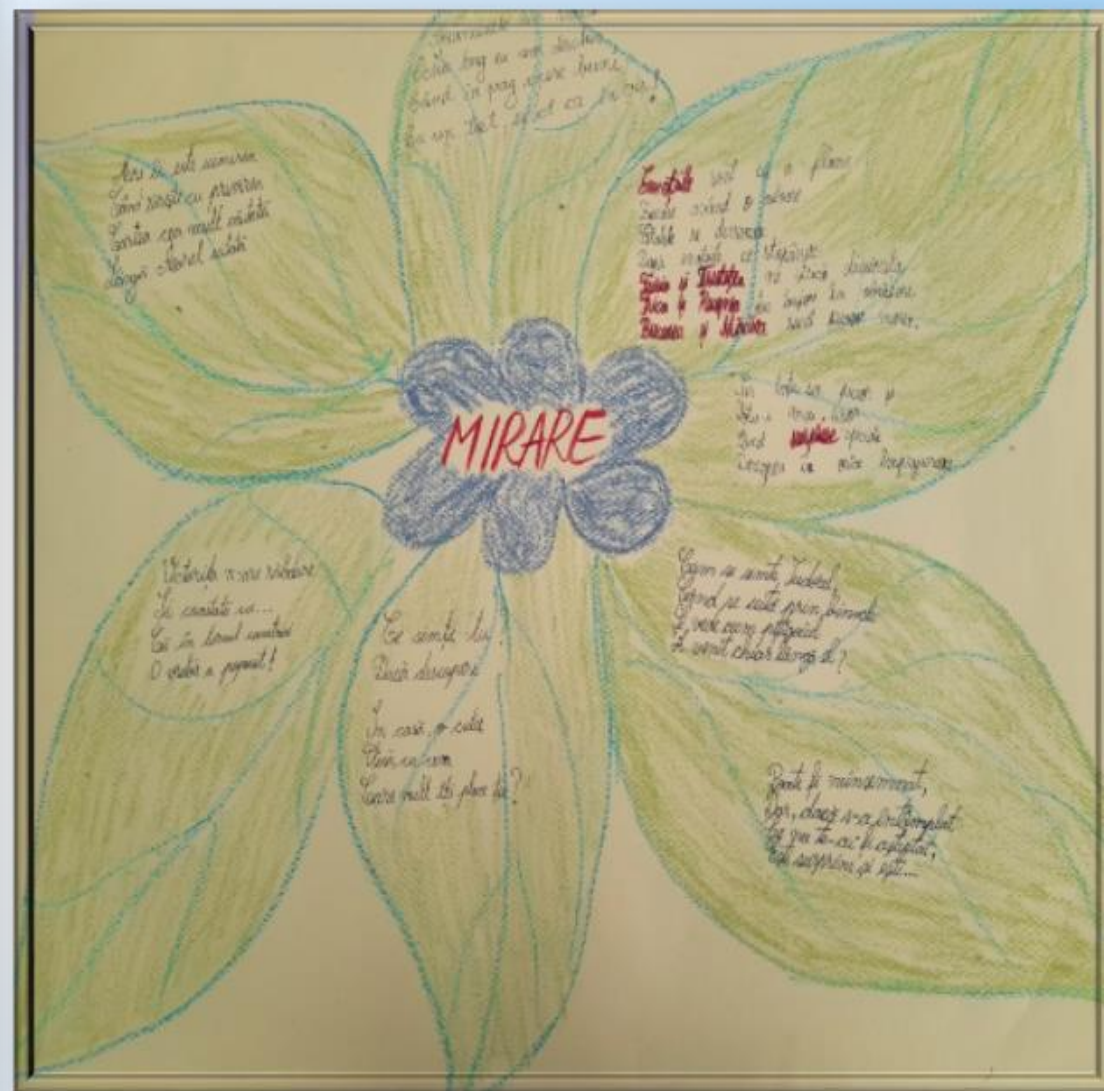
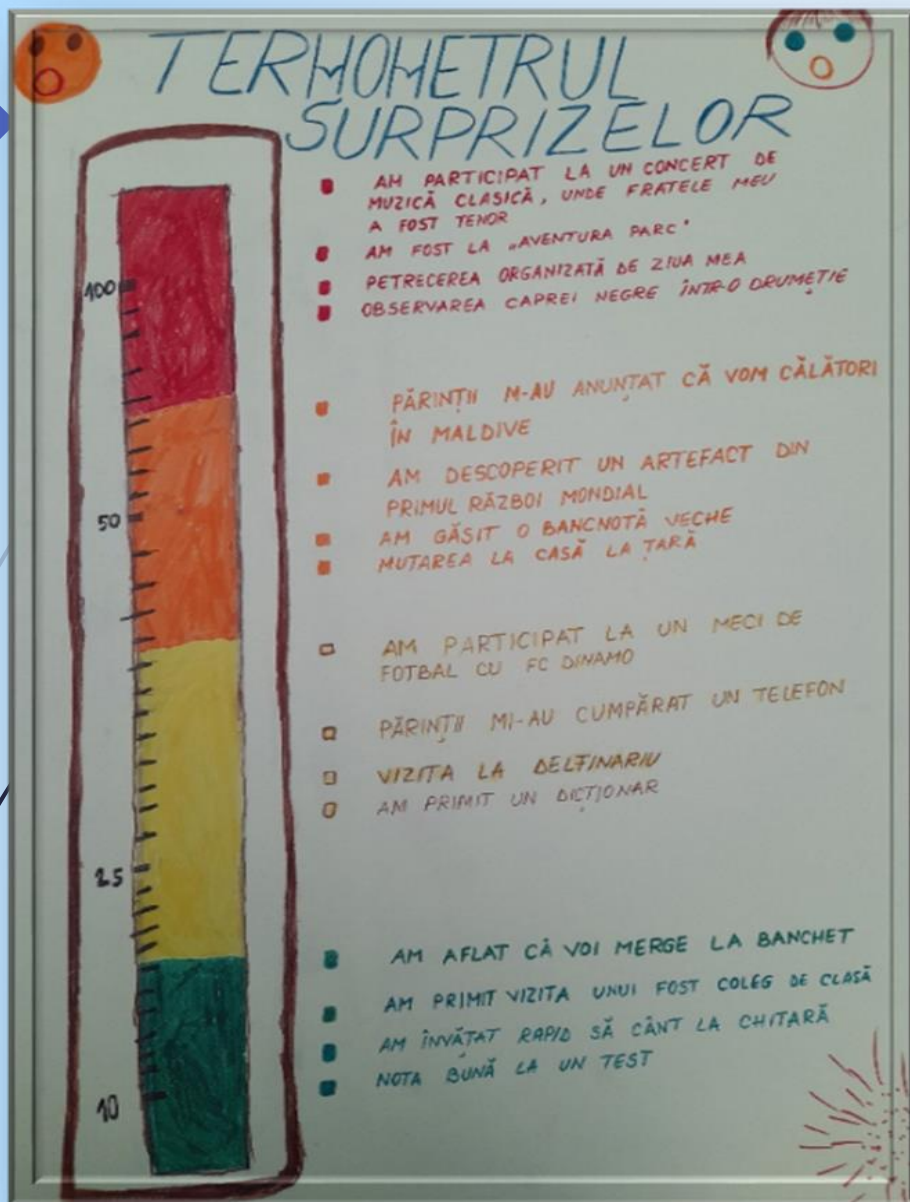

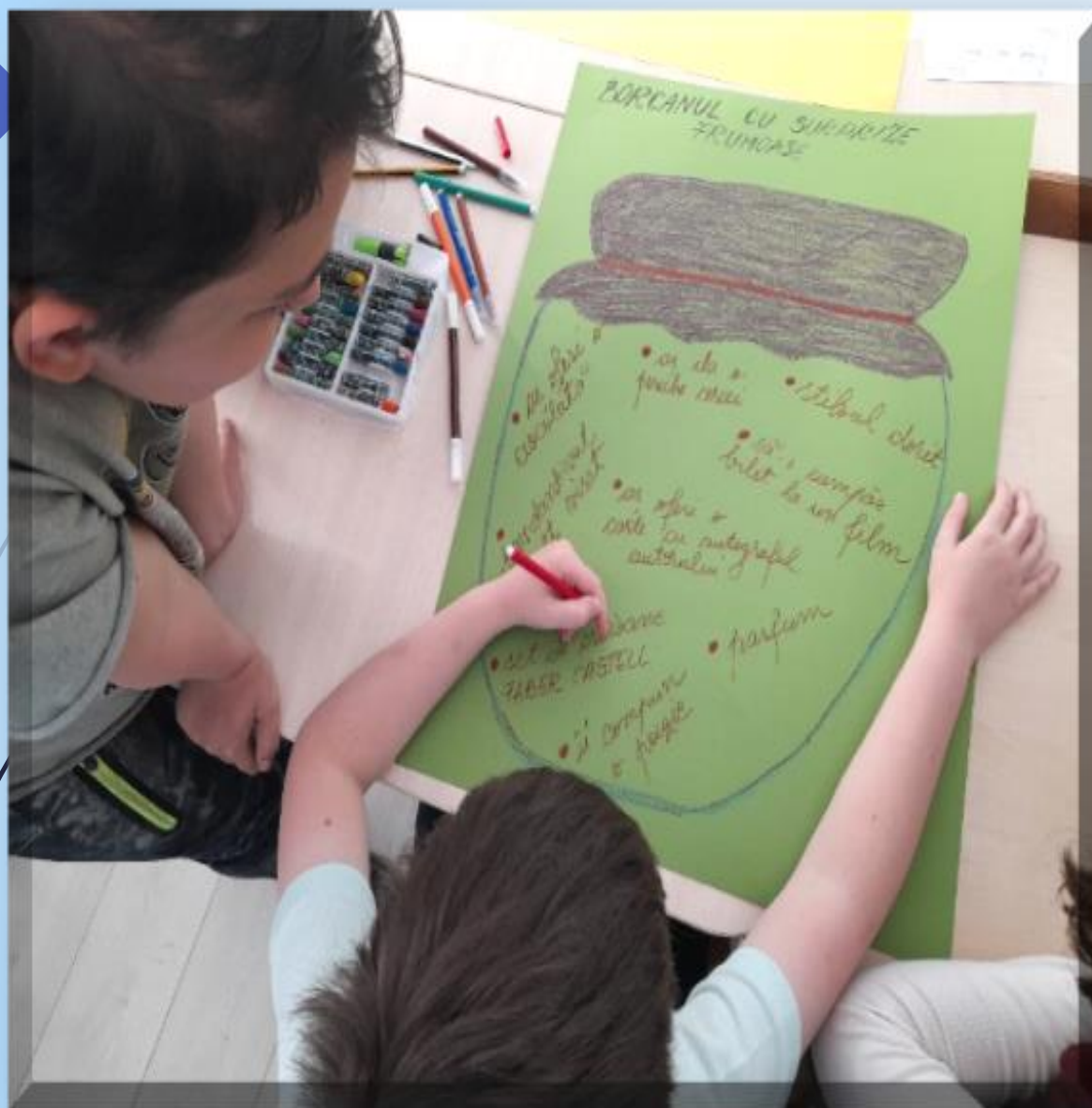
– Ce vezi? a repetat Pădurea înfoiată.

– Oh!! Wow!! O pădărie uriașă!! Nu m-am mai urcat niciodată într-o pădărie!

Sibil s-a aruncat în mijlocul pădăriei uriașe. Fulgii pufoși îl gădilau și săreau pe năsul lui!
Sibil se cățara pe floare, apoi își dădea drumul pe tulpină în jos și chiuia de bucurie.

Sibil era surprins să descopere floarea delicată. Nu se gândise niciodată până atunci că ar putea să se joace așa de frumos. Mirarea a fost și mai mare când pădăria l-a invitat să îl însoțească prin Pădurea Magică pentru a face și alte descoperiri! Erau locuri nemaivăzute de micul șoricel. Surprizele îi încântau ochii și inima îi sălta de bucurie! Era atât de emoționat!!

INTERVIUL

- Bună ziua! Sunteți amabil să îmi acordați un interviu?
- Cu mare plăcere!
- Când ați fost surprins, mirat?
- Am fost tare mirat când am fost la București, la Muzeul Antipa.
- Care a fost motivul mirării?
- Motivul a fost vederea scheletelor de dinozauri, atât de bine conservate și reconstituite. Sunt pasionat de dinozauri.
- Cum puteți cataloga această stare?
- A fost o emoție pozitivă, desigur.
- Ne mai puteți spune și alte momente când ați fost plăcut surprins?
- Când am obținut locul 1 la un concurs de natație. Eu mă simțeam foarte bine, așa că nu mă așteptam la un rezultat atât de bun.
- Dar negativ, ați fost surprins?
- O!! De multe ori, din păcate!! M-a mirat mult decizia unui prieten, de a nu mă coopta în grupa sa, la un joc.
- Cum ați procedat atunci?
- M-am cam supărat atunci pe el... dar mi-a trecut. Orice emoție ne îmbogățește și ne pregătește pentru viață.
- Mulțumesc pentru timpul acordat!

